

Et og Hølyfferſindsstyvende Møde.

Mandagen den 17de April 1882 Kl. 1.

Sekretæren, Nielsen-Grøn, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underſtreven.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortſættelse af eneſte Behandling af Forſlag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ſte April 1882 til 31te Marts 1883.

B. Solm: Jeg kan begynde med at ſige ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) udtalte i Lørdags, at jeg ikke har trøttet Thinget ret ofte med mine Udtalelſer i de ſidſte Samlinger, og de Grunde, der have været for, at jeg ikke ret ofte har taget Ordet, ere de ſamme, ſom det ærede nævnte Medlem udtalte, idet jeg er kommen ſaavidt, at jeg ikke taler for at høre mig ſelv tale. Dernæſt har jeg ikke funnet ſe, at det kunde føre til nogen Nytte at gøre længere Diskuſſioner om mange forſkjellige Love, da endel af dem vare bekendte iforveien, og man vidſte næſten paa en Prøf, hvorledes de forſkjellige Medlemmer ſtode til dem. Naar jeg deſuagtet har taget Ordet idag, er det begrundet i, at Stillingen, ſaaledes ſom den nu er, efter min Formening er ſaa alvorlig, at jeg tror, vi ſkulde at udtale vore Tanker ligesaa godt fra den ene Side af Salen ſom fra den anden, ligesaa godt fra Bondeſtandens Side ſom fra andre Sider, idet Kampen her dreier ſig ligefrem om Frihedens Principer. Men forinden jeg gaar over til at omtale, hvorledes min Anſkuelse er i dette Forhold, maa det være mig tilladt at fremsætte nogle Bemærkninger til, hvad den høitærede Finantsminister udtalte i Lørdags, idet han dengang ſagde, at Folkethinget havde arbeidet ſaa lidt paa Lønningslovene, at Ministeriet ſaa at ſige ikke var kommet til Kundſkab om Folkethingets Stilling til noget af dem. Det maa bero paa en Hufommelsfeil fra den høitærede Finantsministers Side, idet der ikke, ſaavidt jeg hufter, er andre end Lønningslovene for de Embeds- og Beſtillingsmænd, der ſortere under ſelve Miniſterierne og Finantshovedaſſen, hvorom der ikke har været forhandlet med de forſkjellige Miniſtre. Vi have endogſaa flere Love, ſom ere

gaaede igjennem her i Thinget, ja, endog et enkelt Lovforſlag, ſom er gaaet igjennem her i Thinget med Finantsministers Tilſlutning, men ſom Landſtthinget ſlog ihjel, nemlig om Amtsforvalternes Lønning. Altsaa vil det ſes, at en Mængde Love har været for til Behandling her i Thinget, og jeg tør ſige for mit Vedkommende — jeg har, ſom bekendt, været Medlem af Lønningsudvalget — at ſiden Loven kom ud om Lønninger for Lovbeſeſenet, har jeg gjort mig Flid for hele Tiden at ſøge at faa de andre Love gjennemførte med de ſamme Lønninger, ſom man har gjennemført ved Lovbeſeſenets Lønningslove. Vi ere endogſaa i et Tilfælde gaaede ikke ubetydeligt videre, nemlig ved Lovbeſeſenets Lønningslov, hvor Stillingen var en ſaadan, at vi havde god Grund til at tro, at denne Lønningslov kunde blive vedtagen. De Grunde, der have ledet det meget ærede Miniſterium til ikke ogſaa at faa denne Lønningslov vedtagen, kender jeg ikke; men jeg finder mig beſpiet til at fremhæve dette overfor den høitærede Miniſter, at Skylden for, at vi ikke have faaet diſſe to Lønningslove gjennemførte, kan ikke paahvile Folkethinget. Adſkillige andre Love have vi ſøgt gjennemførte i ſamme Retning, men vi have ligeledes der ikke været ſaa heldige at kunne faa dem gjennemførte. Det kan ikke negtes, at man næſten tvinges til at tro, at der maa ligge noget principmæssigt bagved alt dette, ligesom ved alt det Dørige, thi jeg kan ikke forſtaa, at det ikke, naar man ſtaar ſaa nær ved en Sags Gjennemførelſe ſom ved adſkillige af diſſe Love, ſkulde være muligt at ſaa dem gjennemførte. Det var kun dette, jeg vilde udtale om denne enkelte Sag. Dernæſt vil jeg med Henſyn til Spørgſmaalet om Dyrtilſtilling ſige, at jeg kan ikke indrømme Rigtigheden af alle de Udtryk, der ere blevene brugte om den Dyrtil, der er til Stede for Dieblikket, mere end der har været i en Række af Aar, eller at der er nogen Nødtilſtand til Stede, for at bruge den høitærede Finantsministers Udtryk; men jeg kan indrømme een Ting, det er, at Tid og Omſtændigheder have medført, at de Lønninger, ſom have været paſſende for en Del Aar ſiden, nu ikke længere kunne være paſſende, men ſaa forekommer det mig, at man hverken ſkal bruge Udtrykket: „Dyrtil“ eller „Nødtilſtand“, men man ſkal tage det ligefrem ſimpeltvæt, ſom det er. Folket gjør helt igjennem Krav paa Mere at leve af end for en Række Aar tilbage, og jeg tror nok, at naar man tager det fra den Side, ville vi maaſte lettere komme til at nærme os til hinanden. Jeg tror, at vi her i Thinget have ikke lidt Skyld i hele dette Klagemaal, man hører fra Embedsmændene om de mangelfulde Lønninger, idet man ſtadig heroppe maaſte noget for meget har fremhævet det. Jeg ſiger, at vi have nogen Skyld, og det, hvorpaa jeg begrundet det, er, at